

VALVASORJEVE NAGRADE IN PRIZNANJA 2006

Valvasorjeva nagrada je nagrada za življenjsko delo na muzejskem področju (zajema tako muzeje kot galerije) in za izjemne prispevke pri ohranjanju, predstavljanju in popularizaciji premične kulturne dediščine. Leta 1971 je nagrado ustanovila Skupnost muzejev Slovenije ob 150-letnici nastanka Kranjskega deželnega muzeja – prvega muzeja na Slovenskem; od 1998 dalje jo podeljuje Slovensko muzejsko društvo. Poleg nagrade za življenjsko delo podeljuje društvo tudi **Valvasorjeva priznanja** za pomembne dosežke na muzejskem področju v preteklem letu in **Valvasorjeva častna priznanja** za posebne zasluge pri popularizaciji muzejstva in premične dediščine in za pomembne donacije muzejem in galerijam.

Sledijo:

- Poročilo o delu komisije Slovenskega muzejskega društva (SMD) za podeljevanje Valvasorjeve nagrade in priznanj
- Utemeljitev
- Slikovno gradivo

Dodatne informacije: Janja Rebolj, T: 041 220 698, E: janja.rebolj@mm-lj.si.

Za SMD

Janja Rebolj

SLOVENSKO MUZEJSKO DRUŠTVO

Komisija za podeljevanje Valvasorjeve nagrade in priznanj

POROČILO O DELU

Komisija za podelitev Valvasorjeve nagrade in priznanj pri SMD je delovala v sestavi:

- Dejan Vončina, muzejski svetovalec, Notranjski muzej Postojna
- dr. Irena Lazar, muzejska svetovalka, Pokrajinski muzej Celje
- mag. Estera Cerar, muzejska svetovalka, Tehniški muzej Slovenije
- mag. Inja Smerdel, muzejska svetovalka, Slovenski etnografski muzej
- Janez Balažic, muzejski svetovalec, Pokrajinski muzej Murska Sobota
- dr. Mateja Kos, muzejska svetnica, Narodni muzej Slovenije
- Metka Simončič, muzejska svetovalka, Mestni muzej Ljubljana.

Komisija se je sestala dvakrat: 23. marca 2006 in 18. aprila 2006. V predpisanem roku je na razpis prispelo 16 predlogov, od tega:

- trije predlogi za Valvasorjevo nagrado,
- devet predlogov za Valvasorjeva priznanja,
- štiri predlogi za častna Valvasorjeva priznanja.

Na zadnjem sestanku se je komisija po tehtnem premisleku odločila takole:

VALVASORJEVO NAGRADO V LETU 2006 PREJME:

dr. Jasna Horvat, muzejska svetnica v Narodnem muzeju Slovenije
za življenjsko delo.

VALVASORJEVA PRIZNANJA V LETU 2006 PREJMEJO:

1.

Avtorska skupina: **mag. Monika Kokalj Kočevar**, muzejska svetovalka, **mag. Marko Štepec**, muzejski svetovalec, oba v Muzeju novejšje zgodovine Slovenije, **mag. Tone Kregar**, višji kustos, **Marija Počivavšek**, muzejska svetovalka, oba v Muzeju novejšje zgodovine Celje, **Irena Mavrič**, muzejska svetovalka, v Muzeju narodne osvoboditve Maribor, in **Mojca Turk**, oblikovalka, v Muzeju novejšje zgodovine Slovenije

za razstavo

Podobe družabnosti

v Muzeju Novejšje zgodovine Slovenije
od 6. oktobra 2005 do 29. marca 2006.

2.

Avtorici razstave: **dr. Valentina Varl**, višja kustodinja, **Mirjana Koren**, oblikovalka, obe Pokrajinski muzej Maribor

za razstavo

Steklena sled – dediščina pohorskega stekla

v Pokrajinskem muzeju Maribor
od 25. maja 2005 do 31. decembra 2006.

3.

mag. Tone Kregar, višji kustos v Muzeju novejšje zgodovine Celje, avtor muzeološke zasnove in scenarija ter vodja projektne skupine

za stalno razstavo

Frankolovski zločin

v Spominskem parku frankolovskih žrtev v Stranichah.

ČASTNA VALVASORJEVA PRIZNANJA V LETU 2006 PREJMEJO:

1. **Gospod Marjan Kadoič**, za donacijo predmetov Mestnemu muzeju Ljubljana, kupljenih na dražbi iz zapuščine dr. Zlatice Hribar.
2. **Drago Sedmak**, muzejski svetovalec v Goriškem muzeju, za stalno razstavo Državna meja na Goriškem (postavljena na železniški postaji v Novi Gorici).
3. **Park Škocjanske jame** za postavitve arheološke, geološke in biološke zbirke v naravoslovnem centru Delezova domačija v Škocjanu.
4. **Društvo DOLI** iz Lokavca za popularizacijo in varovanje kulturne dediščine, za prizadevanja pri zbiranju, restavriranju in pri realizaciji številnih kulturnih in muzejskih prireditev.

Metka Simončič
predsednica komisije

Ljubljana, 20. april 2006

Slovensko muzejsko društvo

Komisija za podeljevanje Valvasorjeve nagrade in priznanj je na seji 18. aprila 2006 sklenila, da **Valvasorjevo priznanje v letu 2006** prejme

avtorska skupina: **mag. Monika Kokalj Kočever**, muzejska svetovalka, **mag. Tone Kregar**, višji kustos, **Irena Mavrič**, muzejska svetovalka, **Marija Počivavšek**, muzejska svetovalka, **mag. Marko Štepec**, muzejski svetovalec in **Mojca Turk**, oblikovalka

za razstavo

Podobe družabnosti

v Muzeju novejše zgodovine Slovenije
od 6. oktobra 2005 do 29. marca 2006.

Razstava *Podobe družabnosti* je plod sodelovanja strokovnega dela kustosov treh muzejskih inštitucij: Muzeja novejše zgodovine Slovenije, Muzeja novejše zgodovine Celje in Muzeja narodne osvoboditve Maribor. Razstava, narejena na podlagi muzeoloških konceptov in na podlagi bogatih zbirk vseh treh muzejev, je sledila večplastnemu in odprtemu kulturno zgodovinskemu konceptu.

Razstava je predstavila tako množična praznovanja in praznične dogodke kot tudi vsakodnevna medsebojna druženja v 20. stoletju. Vsebinsko je predstavila ključne dogodke in spremembe na področju praznovanj in družabnega življenja v časovnem razponu od preloma stoletij, ko so Slovenci še živeli pod okriljem Avstro ogrske monarhije, zatem v državi in kraljevini SHS, Kraljevini Jugoslaviji in po letu 1945 v SR Sloveniji, pa vse do leta 1991, ko je Republika Slovenija postala samostojna država.

Razstava je bila razdeljena v štiri vsebinske dvojice: mesto/vas, zasebno /javno, zaželeno/nezaželeno, moški/ženska. Razstavna pripoved se začne

s prikazom vzdušja secesijskih kavarn ob prelomu 19. v 20. stoletje, velikih plesov, javnih manifestacij in promenad v parkih, preko drobnih trenutkov veselja in praznovanj v obeh svetovnih vojnah, do sprememb, ki so jih v družabno življenje in praznovanja prinesle družbene in tehnološke spremembe. Pomembno je poudariti, da ta razstava s prikazom zabavnejše plati vsakdanjega življenja predstavlja nasprotje razstavi Kolo nasilja, ki je bila postavljena v istih prostorih leto pred tem in ki jo je pripravila skoraj ista avtorska skupina.

Ob razstavi je izšel katalog in zloženko z besedili strokovnih delavcev vseh treh muzejev in povabljenih poznavalcev obravnavane problematike, sama tema pa je muzeju omogočila tudi veliko kvalitetne in raznovrstne popularizacijske in zabavne ponudbe za obiskovalce vseh starosti.

Kustosi Monika Kokalj Kočever, Tone Kregar, Irena Mavrič, Marija Počivavšek, Marko Štepec so skupaj z oblikovalko Mojco Turk, ki je s svojim izvrstnim občutkom za prostor in muzejsko gradivo, pripravili privlačno razstavo, ki je ostala v spominu in prepričala komisijo, da razstavi podeli Valvasorjevo priznanje v letu 2006.

Slovensko muzejsko društvo

Komisija za podeljevanje Valvasorjeve nagrade in priznanj je na seji 18. aprila 2006 sklenila, da **Valvasorjevo priznanje v letu 2006** prejmeta

avtorici **dr. Valentina Varl**, višja kustodinja in **Mirjana Koren**, oblikovalka
za razstavo

Steklena sled – dediščina pohorskega stekla

v Pokrajinskem muzeju Maribor.

od 25. maja 2005 do 31. decembra 2006

Razstava *Steklena sled – dediščina pohorskega stekla*, ki je bila odprta 25. maja lansko leto in bo na ogled še vse do konca letošnjega leta, je razstava, ki ponuja veliko doživetje. Dr. Valentina Varl, ki se že vrsto let posveča raziskovalnemu delu pohorskih glažut, se je prefinjeno in mnogostransko lotila zahtevnega dela večplastne prezentacije, ki je zadovoljila tako strokovno publiko kot tudi najširši krog obiskovalcev razstave.

Predstavljene so najstarejše glažute v Vitanju, Žičah, Josipdolu, prikazani so znameniti steklarji, ki so zasloveli po vsej habsburški monarhiji in po svetu, z občutkom za socialne odnose je prikazana vloga žensk–steklopihalk in otrok, ki so s svojimi nežnimi prstki zavijali steklarske izdelke v slamo in prispevali zaslužek v družinsko blagajno. Tenkočutno so pokazani na odnosi med tujci in domačini, ki so botrovali opaznemu pretoku znanja in bogastva. Zanimiva je predstavitev steklarskega orodja in njegove uporabe, avtorica ni pozabila opozoriti na vlogo naravnih bogastev, na velikanski obseg trgovine, ki se je raztezala vse do afriškega in indijskega kontinenta. Poseben čar razstave so vrhunski steklarski izdelki, okrašeni v različnih tehnikah. Avtoričina vztrajnost, ko je sledila ljudskemu izročilu o pohorskemu steklarju in njegovih rdečih vrtnicah, je bila poplačana z odkritjem steklenega lestenca,

okrašenega z rožami, za oltarjem vaške cerkvice. Lestenec je po dolgotrajnem trudu restavratorjev na ogled na razstavi.

Steklarski eksponati nudijo že sami po sebi izjemen estetski užitek, ki ga je še povečal oblikovalski del oblikovalke Mirjane Koren. Vitrine, legende, osvetlitev in slikovni del razstave, posebej še izstopajoča kvaliteta fotografij, so razstavo povezale v zaključeno celoto in na emocionalni in racionalni ravni izpolnile pričakovanja obiskovalcev. Doživetje občutno poveča tudi zvočna kulisa, ki virtualno razširja zelo omejen razstavni prostor in obiskovalce povezuje s pohorsko naravo in procesi steklarskega dela.

Razstava je vrhunec dolgoletnega raziskovalnega dela, ki je bilo muzeološko nadgrajeno z usklajenimi prizadevanju avtorice dr. Valentine Varl in oblikovalke Mirjane Koren. Razstava je dosegla in uresničila cilje, ki so si jih avtorji zadali na začetku projekta: vzpostaviti kvalitetno timsko delo, strokovno obdelati muzejske zbirke pohorskega stekla, pritegniti k sodelovanju različne stroke, s pomočjo pedagoških in andragoških programov obiskovalce aktivno vključiti v doživljanje razstave, z medijsko podporo razstave pritegniti v muzej čim več obiskovalcev, s kvalitetno izvedbo projekta utrditi ugled Pokrajinskega muzeja Maribor v javnosti.

Slovensko muzejsko društvo

Komisija za podeljevanje Valvasorjeve nagrade in priznanj je na seji 18. aprila 2006 sklenila, da **Valvasorjevo priznanje v letu 2006** prejme

mag. Tone Kregar, višji kustos

za stalno razstavo

Frankolovski zločin

v Spominskem parku frankolovskih žrtev na Stranicah

12. februarja 2005, ob 60. obletnici najbrutalnejšega množičnega zločina nacističnih okupatorjev na Celjskem, ki se je v zgodovinskem spominu ohranil predvsem pod imenom Frankolovski zločin, je spominsko društvo 100 frankolovskih žrtev, ki skrbi za ohranjanje spomina na dogodek in jegove žrtve, slovesno odprlo spominsko hišo, ki skupaj z obema grobiščema in spomenikoma v neposredni bližini tvori celovit spominski park. Spominsko društvo se je obrnilo na Muzej novejšje zgodovine Celje s prošnjo, da se v hiši uredi stalna razstava. Muzej se je na pobudo odzval in vodenje projekta zaupal mag. Tonetu Kregarju.

Izbira mag. Toneta Kregarja za to nalogo je bila več kot odlična. Avtor je razstavo zasnoval v treh nivojih oziroma razstavnih krogih: v prvem so podana osnovna zgodovinska dejstva, ki obiskovalca usmerijo v razumevanje okoliščin, ki so privedle do tragičnega dogodka, sledi t.i. »galerija žrtev«, kjer so usmrčeni dodatno posebljeni s konkretnimi imeni in obrazi, obenem pa preko svetlobnega odseva vzpodbujajo razmišljanje o minljivosti. Osrednji prostor razstave pa tvori svojevrstna »simulacija morišča«, s projekcijo jablan, stotimi morilskimi vrvmi, preprostim lesenim križem in vozičkom, s katerim so odvažali mrtve.

Komunikacija razstave z obiskovalcem gradi predvsem na vplivu na obiskovalčevo čustveno sprejemanje in dojemanje vidnega. Na ta način pri obiskovalcu dosega močan in pretresljiv vtis o nesmislu vojne ter grozotah, ki jih vsaka vojna prinaša ter krepi zavedanje o nujnosti razvijanja kulture miru, nenasilja, demokracije in tolerance.

Sama zasnova in realizacija razstave Frankolovski zločin v dobršni meri nadgrajuje klasične muzejske postavitve tovrstnih vsebin, jo postavlja ob bok primerljivim sodobnim muzejskim pristopom v širšem evropskem prostoru, sledi izhodiščem in trendom Mednarodnega komiteja memorialnih muzejev v spomin žrtvam zločinov in pomembno bogati muzejsko ponudbo v Sloveniji.

Slovensko muzejsko društvo

Komisija za podeljevanje Valvasorjeve nagrade in priznanj je na seji 18. aprila 2006 sklenila, da **častno Valvasorjevo priznanje v letu 2006** prejme

gospod **Marjan Kadoič**

za donacijo predmetov Mestnemu muzeju Ljubljana, kupljenih na dražbi iz zapuščine dr. Zlatice Hribar

Dr. Zlatica Hribar, hčerka znamenitega ljubljanskega župana Ivana Hribarja, je v oporoki zapustila družinski nakit Kliničnemu centru, Pediatričnemu oddelku za otorinolaringologijo v Ljubljani, z namenom, da ga proda na dražbi in za kliniko kupi zdravstveno aparaturo, ki bi pripomogla k zdravljenju naglušnih in gluhih otrok. Na dobrodelni dražbi z naslovom »Hribarjeva zapuščina za zdravje otrok« so ponudili 40 predmetov družinskega nakita Hribarjevih v vrednosti skoraj šest milijonov tolarjev.

Gospod Marjan Kadoič si je predmete ogledal preko internetne dražbe in potem še na priložnostni razstavi v Mestnem muzeju Ljubljana. S kustosi muzeja je navezal stike, predvsem zato, ker je želel izvedeti, ali je muzej zainteresiran za nakup predmetov oziroma za dopolnitev obstoječe zbirke. Ponudil je svojo finančno pomoč na dražbi in se zavezal, da bo kupljene predmete daroval muzeju. Gospodu Marjanu Kadoiču je kljub zelo močni konkurenci uspelo kupiti štiri predmete za muzejsko zbirko in mirno lahko zapišemo, da se je s to dražbo zgodil premik na Slovenskem, ki bo, upamo, našel posnemovalce. Gospod Kadoič je postavil s tem dejanjem nove oblike sponzorstva v muzejski stroki in si nedvomno zaslužil pozornost s Častnim Valvasorjevim priznanjem.

Slovensko muzejsko društvo

Komisija za podeljevanje Valvasorjeve nagrade in priznanj je na seji 18. aprila 2006 sklenila, da **častno Valvasorjevo priznanje v letu 2006** prejme

Drago Sedmak, muzejski svetovalec
za stalno razstavo
Državna meja na Goriškem

Pri popularizaciji, prezentaciji in varovanju kulturne dediščine je muzejski svetovalec, zgodovinar Drago Sedmak aktiven že od leta 1976. Njegova predanost muzejskemu poklicu je obrodila bogate sadove. Strokovna izobraženost, dobro poznavanje muzejskega fonda in terena so bili temelji za številne odmevne razstave. Še posebej se je zgodovinar Drago Sedmak izkazal leta 2005 s postavitvijo stalne razstave Državna meja na Goriškem, ki govori o življenju ob državni meji na Goriškem v letih od 1947 do 2004. Razstava je postavljena na železniški postaji v Novi Gorici, tik ob državni meji.

Razstava je po vsebini bogata, zgodovinsko dosledna, strokovno dodelana ter z muzeološkega stališča dobro premišljena. Glede tematike je aktualna, glede kraja postavitve pa nadvse privlačna in na obeh straneh meje lepo sprejeta.

Slovensko muzejsko društvo

Komisija za podeljevanje Valvasorjeve nagrade in priznanj je na seji 18. aprila 2006 sklenila, da **častno Valvasorjevo priznanje v letu 2006** prejme

**Park Škocjanske jame
za postavitev arheološke, geološke in biološke zbirke v Delezovi domačiji v
Škocjanu**

V parku Škocjanske jame so v letu 2005 obnovili staro kraško hišo, Delezovo domačijo, in jo namenili Naravoslovnemu centru, v katerem so predstavili arheološke, geološke in biološke zanimivosti parka. V arheološkem delu so predstavljene najdbe iz Mušje jame, Škocjanskih jam in okolice, v geološkem delu fosili in različne značilne kamnine, v biološkem delu pa pestrost Krasa v povezavi s skrivnostnim kraškim vodnim svetom. Dinamično postavljene zbirke dopuščajo obiskovalcu, da postopoma spozna vsebino, se poglobi v razmislek ali strokovno znanje in se očara nad preprostim bogastvom kraškega sveta.

V sklopu zbirk je uprava Parka opremila tudi naravoslovno učilnico, kjer se razvija raziskovalno delo strokovnih služb parka in izobraževalna dejavnost za odrasle in otroke.

Idejno zasnovo so izdelali sodelavci Parka Škocjanske jame, predvsem Albin Debevec, Vanja Debevec Gerjevič, Borut Peric in Samo Šturm, v sodelovanju s strokovnjaki z različnih področij: arheologinja Katja Hrobat, biolog dr. Boris Kryštufek in geolog Bojan Otoničar. Likovni koncept in ambientalna postavitev zbirk je delo akademskega slikarja Dušana Podgornika.

Prizadevanje Parka Škocjanske jame za ohranitev občutljivega kraškega sveta in še posebej za vzgojno–izobraževalni pomen, ki ga imajo zbirke v Delezovi domačiji, si zasluži vso pozornost in naše stanovsko častno priznanje.

Slovensko muzejsko društvo

Komisija za podeljevanje Valvasorjeve nagrade in priznanj je na seji 18. aprila 2006 sklenila, da **častno Valvasorjevo priznanje v letu 2006** prejme

Društvo DOLI iz Lokavca

za popularizacijo in varovanje kulturne dediščine, za prizadevanja pri zbiranju, restavriranju in pri realizaciji številnih kulturnih in muzejskih prireditev.

Pri popularizaciji in varovanju kulturne dediščine društvo DOLI iz Lokavca aktivno sodeluje že od leta 1992, ko je fantovska skupnost iz Lokavca pri Ajdovščini ustanovila društvo. V svojem statutu so določili, da je osnovni namen društva DOLI varovanje in oživljanje domačega kulturnega izročila. Iz leta v leto je društvo krepilo svoj program in širilo krog delovanja. Vaško društvo je v nekaj letih preraslo lokalne okvire in postalo znano na vsem Goriškem, v Sloveniji in v Italiji. S svojim aktivnim sodelovanjem je bilo vzor številnim vasem na Goriškem, ki so sledile zgledom fantov iz Lokavca. V veliko strokovno pomoč je bilo društvo krajevnim skupnostim, gospodarstvu, turizmu in osnovnim šolam. Društvo DOLI je ves čas strokovno sodelovalo z Goriškim muzejem pri varovanju, zbiranju, restavriranju kulturne dediščine in pri realizaciji raznovrstnih muzejskih pobud.

Komisija je bila mnenja, da ima društvo DOLI posebne zasluge za popularizacijo in varovanje tako materialne kot duhovne dediščine in da si nedvomno zasluži naše stanovsko častno priznanje.

Slovensko muzejsko društvo

Komisija za podeljevanje Valvasorjeve nagrade in priznanj je na seji 18. aprila 2006 sklenila, da **Valvasorjevo nagrado v letu 2006** prejme

dr. Jasna Horvat, muzejska svetnica
za življenjsko delo

Dr. Jasna Horvat, diplomirana zgodovinarica in umetnostna zgodovinarica, je svojo muzejsko kariero začela najprej v Muzeju ljudske revolucije Slovenije v Ljubljani, kjer je opravila tudi strokovni izpit za kustosa zgodovinarja in se zatem zaposlila kot kustodinja slikarske in kiparske zbirke v Kulturnozgodovinskem oddelku Narodnega muzeja. V osemdesetih letih je bil ustanovljen Zgodovinski oddelek in dr. Jasna Horvat je postala njegov vodja. To je bil prvi specializirani oddelek v slovenskih muzejih in z delokrogom, ki ga je načrtovala Jasna Horvat, je zamejil strokovno in znanstveno preučevanje materialnih zgodovinskih virov pri nas.

Že od vsega začetka dela v muzeju izvira njeno zanimanje za muzeologijo, za teorijo in prakso muzejskih razstav, za nove interpretacije muzejskega gradiva in za možnosti, kako ga čimbolj nazorno, prepričljivo in sodobno predstaviti obiskovalcem. Svoje poslanstvo na tem področju je udejanila z vrsto razstav, katerih avtorica je bila, kot npr.: Slovenci v predmarčni dobi in revoluciji 1848, Iztrgano minljivosti.. (Baročne slikane tapete iz zbirk NMS), posebno odmevna pa je bila razstava Slovenci v letu 1789, kjer je uspela spoštljivo količino arhivskega gradiva sestaviti v zanimivo in za obiskovalca privlačno postavitev. Obsežno, le redko v isti osebi združeno široko in celovito poznavanje tako arhivskih in objavljenih pisnih virov kot spomenikov nepremične in premične kulturne dediščine na eni strani in avtoričina sposobnost za oblikovanje pronicljivih zgodovinskih sintez na drugi strani

sta botrovali tehtni razstavnici vsebini, opirajoči se na izbrane muzejske eksponate.

Jasna Horvat je bila soavtorica in snovalka scenarija za vrsto razstav, kot npr: Taborsko gibanje na Slovenskem, Secesija na Slovenskem, Pridobljeni spomin, Bitka pri Sisku, Gotika v Sloveniji, Prizorišče človeškega življenja in smrti, podobe 17. stoletja na Slovenskem.

S svojim raziskovalnim delom, posvečenim likovnim upodobitvam predmetov materialne kulture na umetniških nosilcih, zlasti freskah in slikah, je na področju umetnostne zgodovine orala ledino. V raziskavah je zajela vse pomembne spomenike in jih interpretirala na nov, svež način. S tem je bistveno razširila znanje o razvoju predmetov vsakdanje rabe v srednjem veku in tudi v kasnejših obdobjih. V zadnjih dveh letih se posveča raziskovanju arhivskega gradiva o usodi zbirk Narodnega muzeja v času, ko je bil direktor muzeja Josip Mal.

Da se je preizkušala v spreminjanju preživetih vzorcev muzejskega dela, priča njena dejavnost v Ljubljanski kulturni skupnosti in v KSS ter v organih upravljanja NMS. Mnoge generacije muzejskih delavcev so pri njej opravljale strokovni izpit, saj je bila vrsto let predsednica Komisije za strokovne izpite in napredovanja v muzejski dejavnosti. Aktivna je bila v Slovenskem muzejskem društvu, slovenskemu odboru ICOM in v predsedstvu Skupnosti muzejev Slovenije.

Od leta 1996 je glavna in odgovorna urednica muzejske revije ARGO, ki je pod njenim vodstvom doživela največji razcvet in se afirmirala v strokovnih in znanstvenih krogih.

Današnji delokrog Jasne Horvat obsega zgodovinsko obdobje 18. in 19. stoletja, poleg tega pa še slikarsko in kiparsko zbirko, zbirko praporov, zastav in praporskih trakov. Izzive, ki jih prinaša takšna razdrobljenost

delokroga, Jasna Horvat obvladuje s svojim širokim znanjem, loteva mirno in z nezmotljivo strokovno presojo.

Njena bibliografija je izjemno obsežna, obsega vse od strokovnih člankov, prispevkov v monografijah, prispevkov na različnih domačih in mednarodnih konferencah, geslih v enciklopedijah, polemičnih in diskusijskih prispevkov in številnih komentarjev.

Svoje dragoceno znanje in izkušnje kot predavateljica muzeologije posreduje tudi študentom umetnostne zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani.

Priznanja dr. Jasni Horvat, magistrski naziv, doktorat, naziv muzejske svetnice, naziv znanstvene sodelavke, docentke za področje muzeologije, so rezultat njenega dolgoletnega strokovnega in znanstvenega dela. Komisija zato z veseljem izroča naši dolgoletni kolegici, lahko bi rekli pravi muzejski vestalki, Valvasorjevo nagrado za življenjsko delo.

SLIKOVNO GRADIVO

Podobe družabnosti

Podobe družabnosti

Podobe družabnosti

Steklena sled

Steklena sled

Steklena sled

Frankolovski zločin

Frankolovski zločin

Frankolovski zločin

Donacija predmetov Mestnemu muzeju Ljubljana; Marjan Kadoič

Državna meja na Goriškem; Drago Sedmak

Arheološka, geološka in biološka zbirka v Delezovi domačiji v Škocjanu;
Park Škocjanske jame

Kulturna prireditev; Društvo Doli iz Lokavca

Dr. Jasna Horvat

